

Г. ФИЛИПОВ
ВЪЛШЕБНАТА ПРЪЧИЦА

chitanka.info

Живял някога един богат човек. Той имал само една дъщеря, която много обичал. Дъщерята била много хубава и бащата изпълнявал всичките ѝ желаниа. Това било голяма радост за него.

— Подари ми, татко, една рокля от чисто сребро и аз ще те целуна веднъж — казала един ден девойката.

Бащата купил сребърна рокля.

— Подари ми, татко, една рокля от чисто злато и аз ще те целуна два пъти — казала дъщерята няколко дни по-късно.

Бащата изпълнил и това нейно желание.

— Подари ми, татко, рокля от диаманти и аз ще те целуна три пъти — помолила след време девойката.

— Ще ти подаря и такава рокля — рекъл баща ѝ, — но да знаеш, че така ще обеднея.

Подарил ѝ диамантената рокля и тя го целунала три пъти.

— Мили татко! — рекла девойката. — Подари ми една вълшебна пръчица и ще стана най-послушната, ще изпълнявам всяко твое желание.

— Дете мое, — отвърнал бащата — нямам такава пръчица пък и трудно ще я намеря, но ще се опитам, за да те направя щастлива.

Тръгнал бащата да търси вълшебната пръчица. Стигнал в една далечна страна и узнал, че един магьосник притежава вълшебната пръчица на щастието. Бащата го намерил, казал му защо е дошъл и го попитал колко струва пръчицата.

— Който има такава пръчица, трябва да пожертва живота си за нея — рекъл магьосникът. — Той ще умре след три дни, ако даде пръчицата другиму.

— Добре — отвърнал бащата. — За щастието на детето си съм готов и на тази жертва.

Старият магьосник изпълнил желанието му.

С голяма радост дъщерята взела от баща си пръчицата на щастието и след три дена имала вече ново желание. Чула да се говори за един хубав принц, който живеел в далечна страна, и пожелала да се омъжи за него.

— Драга дъще, — рекъл бащата — дадох ти всичко, което можах, а пръчицата откупих с душата си. Сега трябва да се разделя с тебе. Намери принца, ожени се за него и бъди щастлива. Понякога си спомняй за мене!

Казал това бащата, оборил глава на гърдите си и издъхнал.

Дъщерята дълго оплаквала баща си. Останала сама — без роднини и без пари. Облякла черна дреха от вранови пера, праметнала през рамо сребърната, златната и диамантената рокля и с вълшебната пръчица в ръце литнала да дири двореца на хубавия принц. Не след дълго се намерила в един хубав парк и между дърветата забелязала двореца на принца. Девојката ударила с вълшебната пръчица и се превърнала в младеж. Както била облечена в дреха от вранови пера, влязла в двореца.

Миризмата на хубави гозби я привлякла в кухнята и тя помолила готвача да я приеме на работа.

— Добре! — съгласил се той. — Ще станеш мой помощник. Сутрин ще накладеш огъня, а през деня ще го поддържаш. Ще ядеш колкото искаш. Ще чистиш дрехите на принца и ще лъскаш обувките му.

Девојката съвестно изпълнявала задълженията си. След няколко дни тя видяла принца, който се връщал от лов. Девојката горяла от желание да се доближи до него, но това не било никак лесно.

Скоро узнала, че в един от съседните замъци ще има сватба, която ще трае три дни. Принцът също бил поканен.

Жителите от околността се струпали да гледат голямото празненство и девојката помолила готвача да я пусне на сватбата.

— Пусни ме да ида да видя как се веселят. Кухнята е почистена, огънят угасен, а пепелта изчистена — рекла тя.

Готвачът се съгласил и девојката облякла хубавата си сребърна рокля и пак се превърнала в момиче. С вълшебната си пръчица ударила един голям камък, който се превърнал в разкошна каляска. Две големи черни буболечки, докоснати от пръчицата, се превърнали в два силни коня, а две жаби станали кочияши. Девојката се качила в каляската и потеглила.

Когато влязла в големия салон, където сватбарите танцували, тя засенчила всички с красотата си. Принцът веднага я обикнал и я поканил да танцуват.

По едно време девојката изчезнала от салона, качила се в каляската, ударила с вълшебната пръчица и викнала:

— След мен тъмнина, пред мен светлина! Никой да не види къде отивам!

И наистина, никой не видял къде се изгубила девойката. Принцът я търсил навсякъде, но не я намерил. Тази нощ той не могъл да заспи и на другия ден бил в лошо настроение.

Привечер пак отишъл на сватбата, а девойката отново помолила готвача да я пусне. Той се съгласил и тя облякла златната си рокля и с помощта на вълшебната пръчица пред нея се изпречила нова каляска с кочияши, които я отвели в замъка. Принцът бил вече там и постоянно се озъртал на всички страни да я види. Девойката влязла в салона, блестяща като царица.

Принцът отново я поканил на танц и искал да я попита от къде е. Девойката потанцувала малко, после се качила в каляската и отново изчезнала. Принцът напразно обиколил всички стаи да я търси, питал всички, но никой не я познавал.

Последната сватбена вечер преминала много весело. Принцът отишъл за трети път, девойката също помолила готвача да я пусне.

— Този младеж не знае мярка! — ядосал се той, но се съгласил за последен път да пусне своя помощник.

Девойката облякла диамантената си рокля, ударила с вълшебната пръчица и пред нея се появила каляска с великолепни коне и кочияши. След малко се появила в салона на замъка, блестяща от красота.

— Коя си ти, хубава девойко? — запитал я принцът. — Подарявам ти този пръстен и искам да станеш моя годеница! — добавил той развълнувано и сложил пръстена на ръката ѝ.

Девойката се изчервила и сърцето ѝ затуптяло. Уплашила се, побягнала и в миг се намерила в каляската си. Принцът заповядал неговата каляска да тръгне след нейната, но девойката ударила с вълшебната си пръчица и каляската изчезнала. Принцът искал да я настигне, но не успял. Веселбата в замъка продължила до късно. Девойката трябвало веднага да се яви в кухнята. Ударила с пръчицата и каляската, заедно с кочияшите, в миг изчезнала, но не успяла да смени роклята си и набързо облякла отгоре дрехата от враните пера.

Настроението на принца отново се развалило.

— Нашият принц не е добре! — рекъл готвачът на своя помощник. — Трябва да му приготвим лека храна. Бързо запали огъня!

Когато супата била готова, девойката скришом сложила вътре пръстена на принца, а готвачът лично поднесъл супата на своя господар.

Принцът изял супата, видял на дъното на паницата пръстена си и много се зачудил.

— Кой е бил в кухнята? — попитал той.

— Никой, освен мене и моя помощник, принце — отвърнал готвачът.

— Веднага да дойде при мен този младеж! — заповядал принцът.

Когато младежът влязъл, принцът внимателно го погледнал, но дрехата от врани пера добре скривала красотата на девойката.

— Приближи се, младежо! — казал принцът. През перата на дрехата той видял, че нещо блести. Това бил блясъкът на диамантената рокля, която девойката не успяла да съблече.

— Познах те, драга моя! — извикал принцът с радост. — Сега ти си моя и аз съм твой!

Той прегърнал щастливата девойка, която му признала, че отдавна го обича.

Преди сватбата девойката поискала от своя принц да изпълни едно нейно желание. Помолила готвачът да бъде повишен и да бъде назначен за дворцов доставчик. Принцът изпълнил желанието ѝ и по време на сватбата готвачът, накичен със звезди и медали, лично прислужвал на принца и хубавата му съпруга.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.